

tion på 55 pct. af den reelle støtte, men kun på godt og vel nogle og tredive procent?

I bekræftende fald: Hvad synes ministeren så om den lancering fra Kommissionens side af dens udspil?

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Det er fuldstændig rigtigt, hvad hr. Jørn Jespersen siger, at vi i dag ikke har udnyttet op til toppen af det loft, der er mulighed for. Det kan man jo så, afhængig af hvilken stol man sidder i, betragte som en positiv eller en negativ ting. Jeg synes da i hvert fald, vi må konkludere, at det, at man er på vej ned fra det maksimale støtteloft, under alle omstændigheder må være en fordel.

Hvis vi skal opfylde kravet om en reduktion på 55 pct., skal vi reducere med yderligere godt og vel 17 mia. euro for at nå ned på det niveau.

Med det er da rigtigt, hvad hr. Jørn Jespersen siger, at hvis vi havde udnyttet støtteloftet fuldt ud, ville det have været 55 pct., men det er altså den beregningsmetode, man har valgt at anvende. Jeg tror ikke, det er et særligt EU-regnestykke, der er stillet op. Det er de beregningsmetoder, man regner ud fra, når man snakker i WTO-aftaler og de modaliteter, som er fremlagt fra Europas side i forbindelse med de kommende forhandlinger.

Jørn Jespersen (SF):

Når offentligheden i medierne får at vide, at Kommissionen nu har spillet ud med forslag, der indebærer en reduktion på 55 pct., så tror jeg, at langt de fleste mennesker oplever det på den måde, at det er den faktisk udbetalte landbrugsstøtte, der reduceres med 55 pct. Det har jeg nu, og det takker jeg for, fået ministerens bekræftelse på, at det var det ikke.

Det opfatter jeg som misinformation fra Kommissionens side, og jeg synes, det er ærgerligt, hvis folk skal gå rundt i den vildfarelse, at der er tale om en reduktion på 55 pct., når den i virkeligheden efter de her foreliggende tal kun er nogle og tredive procent. Men det er altså afklaret i dag, at der er tale om en langt mere beskedne reduktion af landbrugsstøtten, at man prøver at give det udseende af, at det var et højere tal, og at det er et støtteloft, som aldrig nogen sinde har været reelt, men kun har været forhandlet igennem som et eller andet fiktivt.

Jeg vil gerne have at vide endnu en gang, i hvert fald prøve at få at vide, hvad ministeren synes om, at man lancerer et forslag, der tilsyne-

ladende reducerer med 55 pct., når der kun er tale om godt 30 pct.

Kl. 14.00

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Jamen det er da indlysende klart. Vi har et udgangspunkt, der hedder godt og vel 67 mia. euro, som er det beregningsgrundlag, man i denne sag har valgt at beregne ud fra.

Det støtteloft, som er det reelle, kan man så sige, der, hvor vi er kommet ned ved hjælp af forskellige initiativer til at nedsætte den direkte interne landbrugsstøtte, det beløb er jo ikke 30,220 mia. euro om 3 måneder.

Derfor skulle man have en flydende procent-sats, hvis man skulle fastholde hr. Jørn Jespersens princip om reduktion af støtten, fastsat i en procent. Det ville man simpelt hen ikke kunne, fordi det beløb, man ligger på til enhver tid, jo aldrig er stationært.

Det er så den beregningsmetode, man har valgt, men hr. Jørn Jespersen har jo ikke uret i, at i virkelighedens verden, betyder det ikke en reduktion på 55 pct., men omregnet i penge en reduktion på godt og vel 17 mia. euro.

Jørn Jespersen (SF):

Ministeren siger, at man nu er kommet ned på de 47 mia. euro i forhold til støtteloftet på de 67 mia. euro. Så bliver jeg nødt til at spørge: Har man nogen sinde udnyttet det loft fuldt ud, eller er der tale om et totalt fiktivt tal, som man i forbindelse med Uruguayrunden i WTO har fastlagt som et regneeksempel på et støtteloft?

Det er jo meget afgørende for, om der har været tale om en reel reduktion eller ej. Så har man nogen sinde udnyttet – eller spurgt på en anden måde: Hvor stort har det højeste beløb, der har været udbetalt i direkte støtte, været? For når vi får det tal, kan vi jo konstatere, hvor meget man reelt er kommet ned.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

I hele diskussionen omkring den europæiske landbrugspolitik har man jo, hvis vi kigger på det i et historisk perspektiv, hvis vi kigger tilbage på Danmarks indtræden i EF i 1973, haft et ønske om, at man skulle hæve produktionen, fordi der ikke var selvforsyning inden for det europæiske område.

Det viste sig hurtigt, at det blev man dygtig til, og da vi kom frem i 1992, begyndte vi så den første aftrapning, McSharryplanen, der blev fulgt op af diskussionen i Berlin i 1999 med